

The background image shows a stack of several books on a wooden surface. On top of the books is a white ceramic cup. In the background, there is a small potted plant with green leaves and white flowers. The scene is lit with soft, natural light from a window on the left.

Nedslag i livet

I SERIEN "DETTA MINNS JAG"

SUNE HÅKANSSON

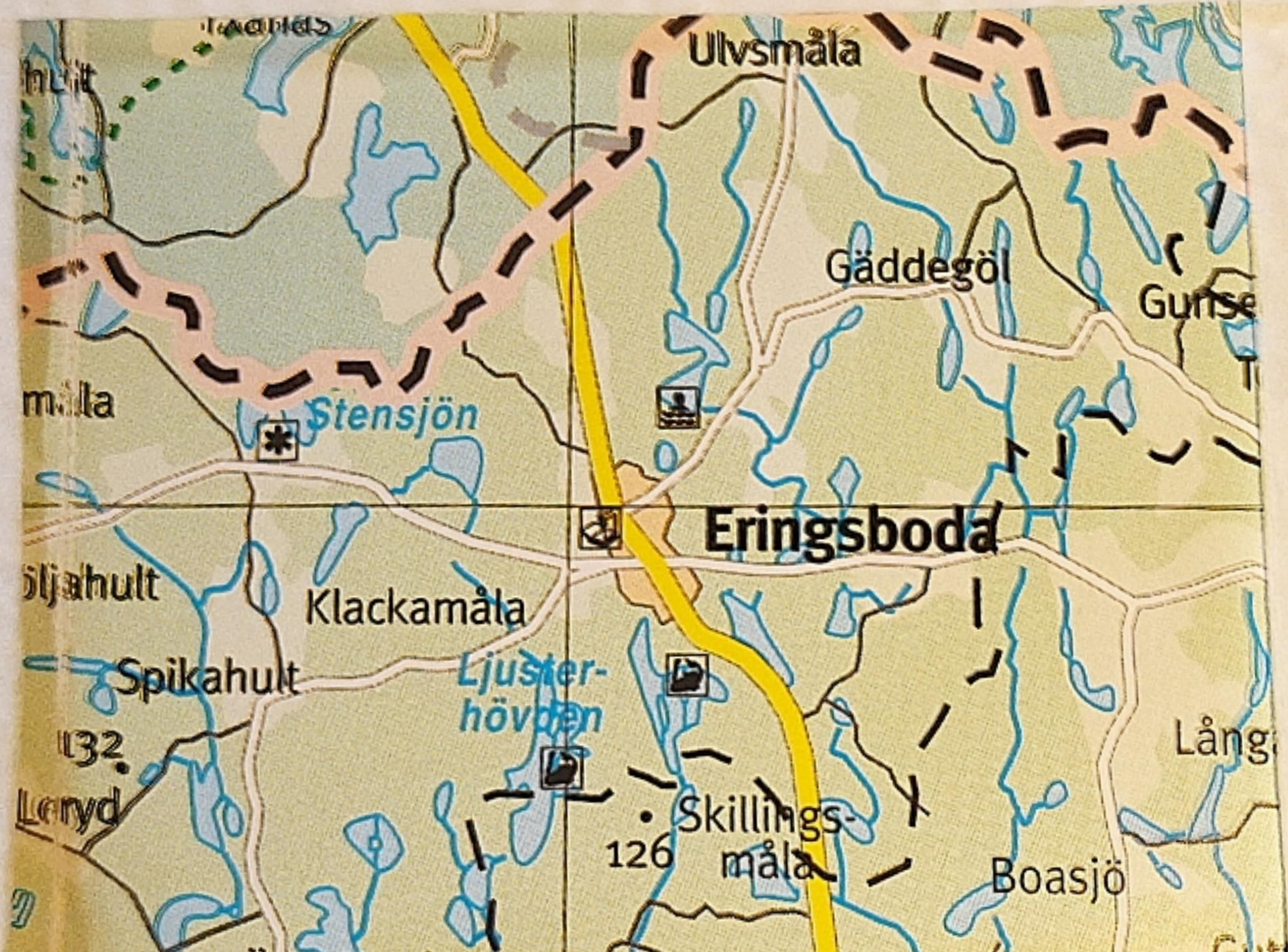
1 okt 2020

Nu när man börjar bli.....

Nu när man börjar bli gammal, tänker man tillbaka. Mycket har hänt. Många gånger har tillfälligheter styrt.

I min barndoms Klackamåla levde familjen på ett småbruk. Jag minns när föräldrarna ringde till slakten. Då skedde koppling via telefonist. Mer än en gång hördes det dåligt. Å den andra sidan kunde man ibland höra grannarna prata. Att säga hemligheter på telefon fick undvikas.

Nu kan jag vara i skogen och via mobilen tala med bekanta i Australien.

Drömmar och resor

Under barnåren kunde man drömma om att en gång få se Stockholm. Det har blivit Kina, Vietnam, Surinam, Madagaskar, Alaska, för att ta några exempel.

På Himmelska Fridens Torg i Peking köpte jag en "Rollex" för en dollar. Den glömde jag när jag höll ett föredrag i Alaska. Det gick då ut mail till alla deltagarna. "En exklusiv klocka har hittats. Återfås mot beskrivning". Ge den till någon fattig, kunde jag svara.

Studietiden

I folkskolan gick jag i sju år. Därefter var studieuppehållet nio år. Under de åren var jag i högsta grad diversearbetare. Studierna kom att påbörjas därför att jag var sjukskriven några dagar. I fotbollen blev en finger bruten. Vad skall jag göra, frågade jag på arbetsförmedlingen. Omskola Dig, var rådet. Kompletteringskurs ett år gav grundskolekompetens, två år på Spyken i Lund gav gymnasiekompetens. Sedan blev det högskolestudier i Växjö och Lund. Som mest blev det en licentiatavhandling om skogsbeskattning.

Snabbläsare

Under åren som diversearbetare var jag en kort period ombudsman hos Centern. Där var Claes Elmstedt en viktig läromästare. Han hänvisade ibland till Gunnar Hedlund. Denne var känd för att läsa snabbt. Hos "vanligt folk" kan man följa hur ögonen följer raderna. Hedlunds ögon gick uppifrån och ned. Man behöver oftast inte läsa mer än mitt på raderna för att få sammanhang. Relativt snabbt lärde jag mig tekniken. En lärdom har sparat många timmar för mig. En gång när jag rättade tentor protesterade en kollega. Det går inte att rätta så snabbt, menade hon. Då rättade vi om några tentor, i hennes takt. Resultatet blev detsamma.

Jag införde humorn i undervisningen

Efterhand började jag undervisa. Det var roligt. Fördelarna från att ha varit diversearbetare visade sig. Jag hade erfarenheter från olika områden.

Det påstås ibland att jag införde humorn i undervisningen. Ibland fick det bli en historia, men med anknytning till ämnet. Jag lärde ut att man får bort kvicksilver från gäddan genom att hänga in den i frysen, med huvudet neråt. Då sjunker kvicksilvret, och huvudet kan kapas.

Det lär ha varit någon, som gick på det. Annars löste det sig oftast på rasten. Någon tvivlande student frågade försynt: Går det?

Några gånger har jag varit riktigt nära att göra bort mig i lärosalen. En elev svarade fel. "Du är en skam för släkten", utbrast jag. Men eleven var i grunden duktig, och visste att jag "hade rätt". Därtill var det så, att en elev, som var hennes far, skrattade hjärtligt. Det är annars ovanligt att man undervisar två generationer samtidigt.

Likväl kunde jag under de sista åren som lärare märka att jag inte tolkade eleven rätt. Ord har ändrat betydelse. En vacker flicka sade, offentligen, inför klassen: Sune, Du har lovat att ge mig ett nummer idag!

Det jag hade lovat var att ge henne ett tal, som skulle användas i en inlämningsuppgift.

Det händer att jag har rätt....

Genom åren har jag ofta framfört åsikter, som inte stämt överens med "de styrandes". Mest minns jag när Södra delvis var ägt av staten. "Lös ut staten", var mitt budskap. "Idioti", sade Södras ledning, liksom många av medlemmarna. När jag var på väg hem från ett Södra-sammanträde, där jag förvisso kallats idiot, meddelade TT att "Södras styrelse beslöt idag att lösa ut staten". Genom åren har jag haft nytta av händelsen. Folk vet att det händer att jag har rätt, även om det initialt låter konstigt.

Respekt för de äldre

Idag är ofta problemet: Vilka historier får man berätta? Får man använda "n-ordet"?

En kollega berättade för ca 25 år sedan att hans mor hade betalat mycket skatt under många år. Sen behövdes hemtjänst. "Och då kommer det en n-ordet" blir det fördömande uttalandet.

När jag, som ledamot i äldrenämnden, besökte ett av de särskilda boendena i kommunen, frågade jag därför: Har Ni någon n-ordet anställd?

Nej, men vi hade en vikarie i somras. Han var den mest omtyckte av dom alla. Han hade respekt för de äldre, blev svaret.

Sune Håkansson